

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urtos/4/2023
Identifikačné číslo spisu:	8020200289
Dátum vydania rozhodnutia:	28.03.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8020200289.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci odsúdeného H. G., pre zločin ťažkej krádeže za účelom zárobku vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 5, § 129 ods. 1 č. 1, ods. 2 č. 1, § 130 ods. 3, § 15 rakúskeho Trestného zákonníka, na neverejnom zasadnutí konanom 28. marca 2023 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného H. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 25. januára 2023, sp. zn. 9Ntc/5/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného H. G. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 25. januára 2023, sp. zn. 9Ntc/5/2020 vyslovil, že podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona sa odsúdený H. G. (predtým Y. S.) v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody Krajským súdom v Prešove z 08. júla 2020, sp. zn. 9Ntc/5/2020 neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 19 mesiacov a 9 dní vykoná.

Odsúdený podal proti rozhodnutiu krajského súdu v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú sám písomne odôvodnil podaním z 9. marca 2023 doručeným krajskému súdu toho istého dňa.

V písomných dôvodoch sťažnosti odsúdený uviedol, že počas výkonu trestu sa snažil slušne žiť a má za to, že v jeho prípade sú splnené podmienky na predĺženie skúšobnej doby s tým, že sa bude snažiť preukazovať riadnym spôsobom života, že sa polepšil a nebude ďalej páchať trestnú činnosť.

K písomným dôvodom sťažnosti odsúdeného sa prokurátor Krajskej prokuratúry Prešov do konania nariadeného neverejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, písomne bližšie nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd nadriadený na podklade sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas (§ 186, § 187 Trestného poriadku), preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozhodnutia i konanie predchádzajúce týmto výrokom podľa § 192 ods. 1 Trestného

poriadku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Najvyšší súd nezistil v postupe krajského súdu chyby procesného charakteru, ktoré by už samé osebe mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutého uznesenia.

V rámci preskúmania samotnej správnosti napadnutého uznesenia Najvyšší súd predovšetkým skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Ako vyplýva zo spisového materiálu a z odôvodnenia napadnutého uznesenia, krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z nepochybných zistení, že odsúdený počas skúšobnej doby podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (viď uznesenie Krajského súdu v Prešove z 08. júla 2020, sp. zn. 9Ntc/5/2020) uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 29. októbra 2018, sp. zn. 9Ntc/3/2017, právoplatným 08. februára 2019, preukázateľne v období od 8. júla 2020 do 25. januára 2013 dopustil sa štyroch priestupkov a úmyselného trestného činu na území Španielskeho kráľovstva, a to trestného činu krádeže, ktorý je rovnakej povahy ako trestný čin, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený.

Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona ak podmiennečne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná.

Súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, ako aj osvedčenia či neosvedčenia sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (§ 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov).

S poukazom na krajským súdom správne zistené skutočnosti - spáchanie úmyselného trestného činu krádeže odsúdeným na území Španielskeho kráľovstva, postupne štyroch priestupkov v skúšobnej dobe po podmiennečnom prepustení s poukazom na citované ustanovenie § 68 ods. 2 Trestného zákona, najvyšší súd dospel k záveru, že výrok napadnutého uznesenia o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe je vecne správny a v súlade so zákonom. V súvislosti s jeho požiadavkou na predĺženie skúšobnej doby (ako je ustanovené v § 50 ods. 4 Trestného zákona) najvyšší súd konštatuje, že v posudzovanom prípade krajský súd nepochybil, keď neskúmal splnenie zákonných podmienok na predĺženie skúšobnej doby, nakoľko Trestný zákon takúto možnosť, v súvislosti s postupom podľa § 68 Trestného zákona, neumožňuje. Za vedenie riadneho života treba považovať dodržiavanie právneho poriadku a všetkých noriem občianskej spoločnosti, plnenie si povinností voči štátu, rodine i spoločnosti, nezneužívanie svojich práv a nenarušovanie občianskeho spolužitia.

Najvyšší súd v zhode s krajským súdom dospel k záveru, že odsúdený H. G. (predtým Y. S.) v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody už počas jej plynutia v období od 8. júla. 2020 do rozhodnutia krajského súdu (skúšobná doba uplynie 8. júla. 2024) nevedol riadny život a je dôvodné, aby si zvyšok trestu vykonával. Napadnuté rozhodnutie krajského súdu je dostatočne jasné, zrozumiteľné, odôvodnené a má juce v celom rozsahu oporu v zákone.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. S poukazom na vyššie uvedené bolo preto rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.